

selv har gjort en stor Gerning, inden det blev nødt til at faa Tilskud fra Statskassen. I 1883 stod Forholdet saaledes, at der var 48 danske Præster i Amerika, og deres Virksomhed strakte sig over 13 Stater derovre. Der var ca. 90 organiserede Menigheder og desuden 100 Prædikepladser og 50 Kirkebygninger, byggede af vore Landsmænd derovre, som for største Delen sidde meget smaat i det. Det er nemlig ikke saadan for fattige Folk, naar de komme hjemme fra og skulle til at være Farmere derovre, uden videre at faa fat i Guldet. Man taler nok saa meget om det rige Amerika, men man kan godt være fattig derovre, og største Delen af vore Landsmænd leve et fattigt Liv derovre. Ved eget Bidrag have de altsaa opført over 50 Kirker og tillige mange Børneskoler og flere Højskoler. Hvad Blade angaar, bliver der ogsaa udgivet danske Blade, saa at vore Landsmænd, der komme til Amerika, ikke komme derover paa den Maade, at de straks glemme det danske for at gaa op i den fremmede Nation, men de søge for en stor Del at leve deres eget Liv. Det kan jo kun glæde os andre her hjemme, og naar nu Stillingen er saaledes, at vore Landsmænd derovre leve under disse Forhold, mener jeg ikke, at der kan være Anledning for os til at sige nej til Udvalget, naar det nu kommer og begærer et ekstraordinært Tilskud paa 2,000 Kr. til at sende dets Formand derover for at besøge de danske Menigheder. Formanden, Hejberg, har jo selv været Præst derovre, saa at han er kendt med Forholdene. Jeg vil derfor for mit Bedkommende sige ja til denne Bevilling, fordi — og det er min særlige Grund — jeg anerkender, at dette Udvalg har gjort en god Gerning for vore Landsmænd derovre, og det er nærmest i Tillid til Udvalget, at jeg siger dette ja. Det er ikke særligt paa Grundlag af, hvad der er oplyst i Anmærkningerne, thi hvad der er oplyst der om den Mand, der skal sendes derover, og hvad Pengene skulle bruges til, er kun meget lidt, og jeg skønner ikke, at man kan faa noget lyndeligt ud af at læse det. Der er kun oplyst, at han skal rejse derover for nærmere at undersøge Forholdene, men det er ogsaa det hele. Ikke heller kan jeg stemme for det paa Grundlag af de Oplysninger, Betænkningen indeholder. Thi det er endnu mindre. Jeg gør det særlig i Tillid til Udvalget, fordi jeg, som jeg før sagde, skønner, at det har gjort en god Gerning derovre blandt vore Landsmænd. Alle de Grunde, som den foregaaende Taler førte frem, er jeg ikke i Stand til at kunne tiltræde. Naar han saaledes fremførte, at hvis det havde været Jurister, der

havde ligget i Haarene paa hverandre derovre, vilde han ogsaa være med til at sende Jurister derover, og hvis det havde været militære Stridigheder, vilde han maasse have været med til at sende en General eller en Oberst eller lignende, saa er det Grundt, som lød noget humoristisk og for mig paa ingen Maade kunne have nogen Betydning ved min Stemmeafgivning. Jeg kan blot stemme derfor af den Grund, jeg har anført. Derimod kunde jeg ved samme Lejlighed have lyst til at henstille noget til det ærede Finansudvalgs nærmere Overvejelse, det er angaaende den Bevilling, som nu har staaet i flere Aar, nemlig de 3,000 Kr. til Udvalget til Uddannelse af Præster. Det har ikke været mig muligt at finde noget Tal eller Regustab for de 3,000 Kr. Ikke at jeg er i mindste Tvivl om, hvad de ere gaaede til, det ved jeg meget vel, men i de senere Aar finder Uddannelsen af de danske Præster Sted i Amerika, de uddannes for Tiden ikke her hjemme, og jeg kunde derfor nok ønske, i alt Fald naar man gaar til saadanne Bevillinger som disse 2,000 Kr., at saa Finansudvalget kunde give os en Beretning om, hvad de gaa til, i sin Betænkning. Jeg skal langtfra give mig til at laste den, det har jeg ingen Ret til, men der findes i den grumme lidt om de 2,000 Kr. og ingen Ting om de 3,000 Kr., saa man ved ikke rigtig, hvorledes Pengene anvendes. Jeg har ikke Spor af Tvivl om, at de blive anvendte meget godt, men det har sin Interesse at faa at vide, hvorledes det gaar nu, især da Præstuddannelsen nu, saa vidt jeg ved, foregaar i Amerika. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme mod det stillede Endringsforslag, altsaa for Bevillingen.

Orup: Jeg kan saa meget mere fatte mig i Korthed, som det er indlysende, at de Forhandlinger, vi i disse Dage føre, ikke ville have overvejende Interesse, hvis den ærede Minister har Ret i sin Forudtæning, thi den ærede Minister er jo aabenbart Bost for Bost gaaet ud fra den Forudtæning, at det hele, som vi her lave, vil blive gjort om igen til tredje Behandling, og at Ministeren saa vil faa sin Vilje, enten fuldt ud eller med lidt Afdrag. Hvis det er rigtigt, kunde vi næsten spare os, hvad vi nu ere ved. Den ærede Minister nøder mig dog til at sige to Ord om den saa meget omtalte amerikanske Mission. Den ærede Minister sagde, at det var meget store og betydningsfulde Ting, den havde udrettet, og at den havde haft stor Betydning i Amerika. I denne gavnlige og velsignelsesrige Virksom-